

Medin poya – Phagguṇa uposatha (Březen)

V životě Buddha je několik událostí, které se vztahují k měsíci *Medin* (březen). Právě v den březnového úplňku, v sedmém roce svého dosažení *nibbāny* Buddha *Sakyamuni* poprvé vkročil do království *Sakyů* v *Kimbulwatpura* a navštívil spolu s 20 tisíci *bhikkhū* své příbuzné. Poutě na svatý vrchol hory *Srīpāda*¹, které začínají v měsíci *Unduvap*, vykazují největší počet poutníků právě v měsíci *Medin*.

Při březnové Uposatha si od té doby připomínáme čtyři významné události:

1. Buddhův otec král *Suddhodana* a nevlastní matka *Mahāpajāpatī Gotamī* dosáhli stavu *sotāpanna*.
2. Princezna *Yashodara* přijala útočiště u Buddha, Dhammy a *Saṅghy*.
3. Ordinance Buddhova syna *Rāhuly*, který přišel za Buddhou požádat o své dědictví.
4. Ordinance Buddhova nevlastního bratra Prince *Nandy*.

V buddhistické historii je zaznamenáno, že po osvícení Buddha poprvé vkročil do království *Sakyů* nebo mezi své příbuzné v den *Medin poya*. Zpráva, že Buddha přišel do paláce, se jako vichřice roznesla po celém městě a okolí a díky tomu byl Buddha vítán v příjemné atmosféře.

Starší z rodu *Sakyů* se shromáždili v paláci, ale zahlceni svou Sakyanskou pýchou nebyli ochotni se poklonit a vzdát respekt Buddhovi se slovy: „*Siddhattha* je mladší než my, je to náš synovec, je to náš vnuk, konec konců my jsme *Sakyové*.“ Nicméně přiměli mladší členy rodu, aby se alespoň oni účastnili rituálu. Pýcha a arogance starších *Sakyů* přiměla Buddha, že se zvedl k nebi a předvedl dvojí zázrak. Dav svědků byl tímto zázrakem naprosto uchvácen.

Při této příležitosti se král *Suddhodana* Buddhovi potřetí v životě poklonil. Ostatní *Sakyové* se podivnému jevu také podivili a též Buddha uctili. První poklonu král *Suddhodana* provedl, když byl *Siddhattha* ještě jako dítě. Druhou, když byl malý *Siddhattha*

1. *Srīpāda*: je 2 243 m vysoká kuželovitá hora v centrální části Srí Lanky. Je známý díky *Srī Pādē*, tj., „posvátná stopa“, skalní útvar o výšce 1,8 m poblíž vrcholu, který je v buddhistické tradici považován za stopu Buddha.

spatřen vznášející se ve vzduchu v meditativní poloze. Druhý den své návštěvy v rodném paláci se Buddha vydal od domu k domu za almužnou. Když to král *Suddhodana* uviděl, byl velmi zdrcen a šel za Buddhou, aby ho informoval, že žebrání tímto způsobem je velká pohana a urážka pro rod *Sakyů*.

Buddha odpověděl králi, že má nyní svůj rod: *Pro náš rod je obvyklé žebrat o jídlo. Tvůj rod je Sakyův. Můj rod je Buddhův.*“ Když král mlčel, Buddha pokračoval, „králi, je obvyklé, že když někdo najde skrytý poklad, nabídne jej svému otci. Dovol mi, abych Ti nabídl můj poklad, kterým je *Dhamma*.“

Po tomto setkání král *Suddhodana* pozval Buddhu do paláce. Buddha spolu se svými dvěma hlavními žáky šel pozdravit svou bývalou princeznu *Yasodharu*. Ta, když spatřila

Buddhu, poklonila se mu a držíc ho za nohy se hořce rozplakala. Buddha jí vysvětlil, jak mu v koloběhu *samsāry* ještě před tím, než se stal Buddhou, byla velmi nápomocná. Její žal se okamžitě proměnil v radost, když uslyšela, jak k ní Buddha promlouvá.

Den po Buddhově návratu do *Kapilavatthu* ho také syn *Rāhula* požádal o své dědictví. Buddha se vrátil do kláštera ihned poté, co obdržel jídlo a dal požehnání. Princ *Rāhula* ho následoval se svou žádostí o dědictví. Buddha *Rāhulu* poučil, že jeho dědictvím je nyní *Dhamma* a *Saṅgha*. Princ *Rāhula* si tedy přál stát se mnichem a tak se také stalo.

Když se Buddha vracel do kláštera, předal svou mísu princovi *Nandovi*, svému nevlastnímu bratrovi. Ten se rozhodl ordinovat poté, co mu Buddha pomohl překonat touhu způsobenou krásou jeho nevěsty *Janapadakalyāṇī* tím, že mu ukázal vize nebeských panen a sežehnutého mrtvého těla ženské opice.

Během Buddhovy návštěvy paláce král *Suddhodana* a královna *Mahāpajāpatī Gotamī* dosáhli na základě Buddhova přednesu *Dhammy* stavu *sotāpanna* a princezna *Yasodhara* přijala útočiště u *Buddhy*, *Dhammy* a *Saṅghy*.

Vznešený Buddha projevil svou vděčnost i lesnímu háji, který poskytnul jemu a jeho *Saṅgze* útočiště. Pomohl svým milujícím rodičům, bratrům a sestrám, věrné královně *Yasodaře*, synu *Rāhulovi* a dalším příbuzným překonat utrpení *samsāry*. Na této cestě do *Kimbulwatpury* přivedl Buddha všechny z nich na správnou cestu a z toho si my, lidské bytosti, můžeme vzít mnohá ponaučení.

Být vděčný každému, kdo udělal i jen malou službu je morálním pravidlem ušlechtilého člověka. To bychom si měli připomínat v den *uposatha* MEDIN. Buddhovi žáci přichází v tento den do klášterů odění v bílých šatech, s květy, oleji a vonnými tyčinkami ve svých rukou, neboť tak projevují svoji vděčnost a úctu Trojímu klenotu.

Bhikkhunī Visuddhi